

गमनेनानयः अयानयः शीर्षस्थानम् । तत् नेयः ख ।
 द्यूतविशेषे हि चतस्रोवीथयः प्रत्येकं द्वादशकोषोपेताः
 शारास्तु त्रिंशत् तै च एकैककितवेन पञ्चदशशो
 याह्याः स्वामपार्श्वस्थप्रथमकोषपर्यन्तमारभ्यान्तिमकोष-
 रूपंशीर्षस्थानरूपमयानयं दक्षिणावर्त्तनापसव्यगत्या सर्व-
 ऽपि शारा नेया अतस्ते अयानयीना इत्युच्यन्ते तत्रायं
 प्रकारः “ससहायस्य शारस्य परैर्नाक्रस्यते पदम् ।
 असहायस्तु शारेण परकीयेण हन्यते इत्युक्तदिशाव-
 सेयः । परैः परकीयैः नाक्रस्यते द्वादिशाराश्रित-
 कोषं नाक्रस्यते परकीयशारेण तत्स्थानाक्रमणेन प्रतिरो-
 धात् । असहायस्तु हन्यते इत्यतः प्रतिरोधाजनकः
 “अनुपदसञ्जायानयं बद्धा भक्षयति नेयेषु” पा० “अया-
 नयः स्थानविशेषः तं नेयः अयानयीनः शारः” सि०कौ ।
 अयाशु ति० अयमस्नाति नाशयति अश-उ-ईत० । शुभा-
 वहविधिलोपके यातुधानभेदे “खलजाःशकधूमजा उरुगडा
 ये च मट्मटाः कुम्भसृष्टका अयाशवः । तानस्या
 ब्रह्मण्यस्यतेः प्रतीबोधेन नाशय” अथ० ८, ६, १५ ।
 अयास्य ति० यस-णिच्-शक्यार्थे यत् न०त० । १ उपक्षप-
 यितमशक्ये “अयुजो असमोन्दिभिरैकः कष्टीरयास्यः” ऋ०
 ८, ६, २, “अयास्यः उपक्षपयितमशक्यः” भा० । यासः
 प्रयत्नस्तत्साध्यः यत् न०त० । २ युद्धरूपसाधनैः साध-
 यितमशक्ये शक्यौ आस्यादयते निर्गच्छति अच् ए०पदव्य-
 त्ययः । ३ सुखेन निर्गमनवृत्तिके प्राणवायौ उपचारात्
 ४ तदुपासके अङ्गिरसि ऋषिभेदे । “अयास्यः स्तवमान-
 भिरकैः” ऋ० १, ६, २, ७, “अयास्यः यासः प्रयत्नः
 तत्साध्यो यास्यः न यास्योऽयास्यः । युद्धरूपैः प्रयत्नैः
 साधयितमशक्य इत्यर्थः यद्वा अयास्यः पञ्चवृत्ति-
 र्मुख्यः प्राणः । स ह्यास्यान्मुखादयते गच्छति निष्-
 क्रामति । तदुपासकोऽथङ्गिरा उपचारादयास्य उच्यते ।
 तथा च छन्दोगैरस्नातम् “तं ह्यायास्य उद्दोषसुपा-
 साञ्चक्रे एतसु एवायास्यं मन्यन्ते आस्यादयते
 तेनेति” । अथवा अयमास्ये सुखे वर्त्तत इत्ययास्यः तथा
 च वाजसनेयकम् “ते होतुः क्व तु सोऽभूद्योन इत्य-
 मसन्तेत्ययमास्यान्तरितीति” । पूर्ववदुपासकौऽथयास्यः” भा० ।
 अथि अव्य० इण-इत् । १ प्रश्ने, २ अनुनये, ३ संबोधने,
 ४ अरुरागे च “अथि सम्प्रति देहि दर्शनम्” “अथि
 जीवितनाथ । जीवसि” इति च कुमा० । “अथि
 ज्ञानीषे रेभिलस्य सार्थवाहस्य गृहम्” ऋ० ।

अयुकुक्कुद ए० अयुग्माः सप्त सप्त क्दा अस्य । सप्तपक्षे
 वृत्ते तस्य हि प्रत्येकपक्षवे सप्त सप्त पक्षानि विद्यन्ते ।
 “ववुरयुकुक्कुदयुक्कुगन्धयः” माघः । अयुक्पत्तादयोऽप्यत् ।
 अयुक्त ति० युज-क्त न०त० । १ विषयान्तरासक्ततया कर्त्तव्येष्व-
 नवहिते, २ अनुचिते, ३ आपद्गते ४ असंयुक्ते च
 “अयुक्तः प्राकृतसक्तः शठो नैकतिकोऽलसः गीता”
 अयुक्तः अनविहित इति आ०त० रघु० । “नचायुक्तस्य
 भावना” गीता ५ अयोग्ये “अयुक्तरूपं किमतः परं वद”
 कुमा० । अयुक्तं शपथं कुर्वन्नयोग्योयोग्यकर्म्मकृत् ।
 ईबहिर्मुखे “अयुक्तः कामकारेण फले सक्तोनिबध्यते इति
 गीता” “अयुक्तः बहिर्मुखः” म०त० रघु० । युक्तियुक्तं
 युक्तम् न०त० ७ युक्तिभ्यन्त्ये ति० । “अयुक्तंयदिह प्रोक्तम्”
 इति दुर्गादासः एवनिधीजिते च । “अयुक्तचारप्राणधिः
 नीति० ।

अयुक्ति स्त्री अभावे न०त० । १ युक्त्यभावे । न०ब० ।
 २ युक्तिभ्यन्त्ये ३ योजनभ्यन्त्ये च ति० ।

अयुग न०त० । युग्मभिन्ने (विजोड्) विषमे । “युगपदयुगस-
 म्प्रित्तुल्यसंख्यैर्मयूखैः” माघः अयुगनेत्रः त्रिनेत्रः अयु-
 गेषुः पञ्चशरः १ अयुगलादयोऽप्यत् । न०ब० । २ युगभ्यन्त्ये
 ति० । ३ भग्नयुगे रथादौ

अयुगपद् अव्य० न०त० । युगपङ्क्तिर्ने क्रमिकभवने ।

अयुगू स्त्री एति बन्धत्वम् इण-उन् अयुगोयते गै-कू ।
 काकबन्ध्यायां स्त्रियाम् । “अयुगूः काकबन्ध्या या जाता
 तां न विवाहयेत्” कात्या० स्मृतिः ।

अयुगम न० न०त० । युग्मभिन्ने (विजोड्) १ विषमे ।
 यथा संख्यायामेकत्रिपञ्चसप्तादयः । न०ब० । २ तत् संख्या-
 न्तिते ति० । “अथेन्द्रिचक्षोभमयुग्मनेत्र” इति कुमा० ।
 अयुगमशरः पञ्चवाणः । अयुगमच्छदः सप्तच्छदः अयुगम-
 वाहः सप्ताश्वः । “अयुग्मे विषवा नारी” उ०त० पु० “युग्मासु
 एताजायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु” मनुः । “द्वादशराशिषु
 विषमसंख्यान्तिषु भेषभियुनसिंहतलाधनुःकुम्भेषु” श्लोके
 प्रथमद्वितीयचरणयोः ।

अयुगमनेत्र ए० अयुग्मानि नेत्राण्यस्य । त्रिनेत्रे महादेवे
 “अथेन्द्रियक्षोभमयुग्मनेत्रः” कु० । अयुग्मलोचनादयोऽप्यत् ।

अयुगमच्छद ए० अयुग्माः सप्त सप्त च्छदा अस्य । सप्तच्छदे
 (च्छातिम्) वृत्ते अयुगपत्तादयोऽप्यत् ।

अयुगमवाह ए० अयुग्माः सप्त वाहा अस्य । सप्ताश्वे सूर्ये ।
 अयुग्माश्वादयोऽप्यत् ।